

Retsudvalget
REU alm. del - Svar på Spørgsmål 1269
Offentligt

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

JUSTITSMINISTERIET
Civil- og Politiafdelingen

Dato: 30. september 2009
Kontor: Færdsels- og våben-
kontoret
Sagsnr.: 2009-150-1359
Dok.: KGA40445

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1269 (Alm. del), som Folke-
tingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 10. september 2009.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Brian Mikkelsen

/
Anette Arnsted

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1269 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes redegøre for sine overvejelser vedrørende våbenloven i relation til anklagemyndighedens og domstolernes fortolkning af anerkendelsesværdige formål.”

Svar:

I den senere tid har der i medierne været omtale af nogle konkrete straffesager vedrørende overtrædelse af våbenlovens forbud mod besiddelse af kniv på offentligt tilgængeligt sted.

Jeg har forstået, at Procesbevillingsnævnet nu har givet tilladelse til, at to af disse sager indbringes for Højesteret. Jeg finder det derfor rigtigst at afvente Højesterets afgørelser, før jeg gør mig nærmere overvejelser om behovet for eventuelle tiltag på området.

Om den gældende retsstilling kan jeg oplyse, at det efter våbenlovens § 4, stk. 1, er forbudt at bære eller besidde dolke eller knive – bortset fra foldeknive med en klinge på højst 7 cm, der ikke kan fastlåses i udfoldet position – på offentligt tilgængelige steder, uddannelsessteder, i ungdomsklubber, fritidsordninger og lignende. Forbuddet gælder dog ikke, hvis kniven skal anvendes i forbindelse med erhverv, jagt, lystfiskeri eller sportsudøvelse eller har et andet lignende anerkendelsesværdigt formål.

Begrebet anerkendelsesværdigt formål blev indført i våbenloven ved lov nr. 861 af 23. december 1987. Om afgrænsningen af begrebet fremgår følgende af bemærkningerne til det pågældende lovforslag:

”Bag denne afgrænsning ligger, at det kun skal være tilladt at bære kniv på offentligt tilgængeligt sted, såfremt der er en særlig, acceptabel grund til det. Efter bestemmelsen vil det således være forbudt at gå med kniv, hvis den bæres blot til pynt eller lignende, eller den ikke skal bruges til noget bestemt. Det vil heller ikke være tilladt at bære kniv f.eks. med henblik på at skulle forsvare sig eller andre, hvis der eventuelt skulle opstå en truende situation. ...

Skal kniven derimod anvendes som værktøj i (lovligt) erhverv eller bruges i forbindelse med jagt, lystfiskeri og sportsudøvelse, er det tilladt at bære den på offentligt sted. Det gælder også, når kniven bæres, mens den pågældende person er på vej direkte til eller fra den pågældende aktivitet. Opregningen i lovtæksten er ikke udtømmende, jf. ordene ”eller andet lignende anerkendelsesværdigt formål”. Såle-

des vil kniv også kunne bæres som led i anden lovlig fritidsaktivitet. Dette gælder f.eks. for spejdere og andre, der dyrker friluftsvirksomhed og i den forbindelse anvender kniv.

Herudover er der en række andre tilfælde, hvor det ud fra formålet med bestemmelsen er tilladt at bære kniv på offentligt sted. Her tænkes navnlig på situationer, hvor det i forbindelse med transport af kniv fra ét sted til et andet ikke kan undgås, at kniven medbringes på (passerer) offentligt område. Kniven er f.eks. købt i en forretning og skal bringes hjem til bopælen.”

Straffen for overtrædelse af knivforbuddet i våbenlovens § 4, stk. 1, blev skærpet ved lov nr. 500 af 17. juni 2008. Efter lovens bemærkninger skal der i førstegangstilfælde som altovervejende hovedregel fastsættes en kort ubetinget frihedsstraf på 7 dages fængsel. Hvis der foreligger særlig formildende omstændigheder, kan der i stedet idømmes en bøde. I bemærkningerne til det pågældende lovforslag er følgende anført herom:

”Særlig formildende kan navnlig tænkes at foreligge i tilfælde, hvor en person oprindeligt har haft et anerkendelsesværdigt formål (i våbenlovens forstand) med at bære eller besidde kniv på offentligt tilgængeligt sted, men på grund af f.eks. et svinkeærinde eller en forglemmelse efterfølgende er kommet i en situation, hvor det ikke (længere) er lovligt at bære eller besidde den pågældende kniv.

Der kan således efter omstændighederne foreligge særlig formildende omstændigheder, hvis der f.eks. er tale om en person, som efter en arbejdsdag, fisketur, spejdetur eller lignende, hvor vedkommende lovligt har båret eller været i besiddelse af en kniv, foretager et restaurationsbesøg med kniven i lommen eller tasken i stedet for at tage direkte hjem.

Hvis en person bærer kniv på steder eller under omstændigheder, hvor der er en nærliggende risiko for, at der kan opstå tilspidsede situationer af potentiel voldelig karakter – f.eks. i værtshusmiljøer i aften- eller nattetimerne – vil der dog kun sjældent foreligge særlig formildende omstændigheder, uanset om den pågældende person tidligere på dagen har haft et anerkendelsesværdigt formål med at bære kniven.”